

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogorske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.80
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za **vse druge de-**
žele i. **Ameriko** K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (instate)** se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Št. 294.

Telefonska številka 65.

Celje, v torek, 27. decembra 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

K petdesetletnici dr. Karla Kramárža.

»Dejstvo, da obhaja posl. dr. Karel Kramárž te dni (t. j. danes, 27. dec.) svojo petdesetletnico, bo vzbudilo v političnem svetu nemalo pozornost. Saj vendar igra dr. Kramárž že dvoje desetletij v političnem življenju našega naroda tako veliko ulogo, da je gotovo veljal v krogih, ki ga ne poznajo osebno, za veliko starejšega. In vendar je tako. Dr. Kramárž stoji že 20 let v prvih vrstah čeških politikov in še je mlad mož.« Tako pričinja praški dnevnik »Union« svoj slavnosten članek k petdesetletnici dr. Kramárža, ki vsebuje sicer nekaj bridkih političnih reminiscenc; kajti dr. Kramárž je potisnil pred 20 leti vodilno in močno staročeško stranko na oni nivo slabosti in brezpomembnosti, na katerem se nahaja danes in s katerega se težko kedaj povzdigne v vodilne vrste češkega naroda.

V svoji studiji o dr. Karlu Kramáržu piše dunajski urednik »Nar. listu« Penížek v »Zlate Praze«: Moram torej poročati k prvemu njegovemu jubileju, da niso prišle samo enkrat k meni korifeje nečeških strank in so mi zatrjevale: »Priznajmo si, vaš dr. Kramárž je največja potencia v državnem zboru.« Še dvoje citatov navedem h kratki karakteristiki dr. Kramárža. In sicer citiram najprej njegova sama: »Kdor je bil dolgo časa v političnem življenju in malo kritično mislil ne le o drugih temveč tudi o sebi, pride sigurno do prepričanja, da more serijoznega človeka jedino zadovoljiti stvarna čistiželnost, katere stremi za uspehom stvari, ideje, kateri služiš. Osební uspehi so nekaj tako mimo idočega... Danes se kriči »Slava mu«, jutri »križaj ga«. In samo ta prenese mirne duše poslednje, kdor ne hrepeni po prvem in kdor hoče le jedno, ali to s celo dušo: da bi bil pred sodbo zgodovine resnični napredek naroda spojen za vse čase malo tudi z njegovim imenom...« Jos. Anyž, dež. posl. in urednik »Nar. listu« piše o dr. Kramáržu: »Že v mladih letih si je postavil za edini cilj posvetiti se duševnemu in gmotnemu napredku češkega naroda. Z veliko gorečnostjo in neumornim trudom se je pripravljaval leta in leta za ta težki poklic, tako da je stopilo malo čeških politikov v javno življenje s tako bogatim in temeljitim znanjem, s tako velikanskim duševnim obzorjem kakor je natopil on.« Citata govorita jasno dovolj, priporočam ju zlasti našim slovenskim politikom v uvaževanje...

Dr. Karel Kramárž je bil rojen dne 27. dec. 1860 v Senilu na severnovzhodnem Češkem, v Polizerskih gorah, kjer prebiva plemenito in jako češko pleme. Zanimivo je, da je bil rojen istotam »češki lev« dr. L. Rieger, s katerim edinim se da dr. Kramárža primerjati kot vplivnega in odličnega politika. — Vsak zase pomenjata v zgodovini češkega naroda svojo dobo in moje mnenje je, da je bil dr. Kramárž v javnosti že na višini svojega pomena... Kramáržev oče je bil bogat stavbenik, kateri je svojega sina kar najskrbneje vzgojil. Po dovršenih vseučilišnih študijah v Pragi je šel mladi doktor v Berlin, kjer je poslušal znamenitega narodnega ekonomista Wagnerja in potem v Pariz na visoko šolo političnih znanosti (l'ecole des sciences politiques). Ko se je vrnil domu, je jel kritično motriti dotedanjo politično zgodovino češkega naroda in na podlagi tega zidati nove politične cilje za bodočnost. Uvidel je, da ostane češko državno pravo, ideal Riegerjev in pa staročeške stranke, v sedanjih razmerah utopija; narod hoče živeti, narod ima vsakdanje praktične potrebe in s temi je računati! Kaizl, Kramárž, Masaryk so bili prvi glasniki pozitivne politike na Češkem; vstopili so l. 1891 v mladočeško stranko in bili izvoljeni v državni zbor v onih volitvah, ki so prinesle mladočeški stranki veliko zmago. Od l. 1891 je bil dr. Kramárž neprestano v državnem zboru in delegacijah.

Kmalu po vstopu v mladočeško stranko pa se je moral dr. Kramárž ločiti od svojih bivših realističnih tovarišev, ki so bili poleg svojega pozitivizma morda vendarle teoretiki: praktična politika ne more dostikrat hoditi po ravnih potih, če hoče doseči uspehe. Posebno pri nas, kjer se je tekoni zadnjih dvajset let zgodilo toliko preobratov in je sedelo na stolčku ministerskega predsednika toliko različnih mož. Morda pojasni premišljevanje s te strani nekatere nejasnosti v dr. Kramárževem postopanju; zgodi se to pri možu, ki je napisal zgoraj navedeno geslo svojega političnega delovanja, tem lože.

Troje velikih činov morem zaznamovati iz bogatega in vspešnega dr. Kramárževega delovanja v avstrijskem parlamentu. V hudih bojih po padcu Badenijevem noter do Koerberja je dozorelo v dr. Kramáržu prepričanje, da je treba v Avstriji demokratizirati vse javno življenje. Oživila je misel volilne reforme in dr. Kramárž se je zavzel za njo z vso svojo energijo in zgovornostjo. Dr. Fiedler piše v svojih spominih o skupnem delovanju z dr. Kramáržem v parlamentu, da danes morda še ni čas govoriti in odkriti vsega, kar je dr. Kramárž v prosep te volilne reforme storil. Naravna posledica demokratične volilne reforme, ki je imela pokazati slovanski značaj države v parlamentu, je bil spremenjen poslovnik, ki ga je dr. Kramárž povzročil v parlamentu lansko leto. Za in proti volilni reformi in poslovniku se je mnogo pisalo na slovanskem jugu; tudi pri nas na Štajerskem. Reminiscenc, veselih, in za napredno misel pri današnji kulturni stopnji širokih naših ljudskih slojev bridkih, ne bodem pisal. Danes bi lahko sodil pri nas marsikdo, da je dr. Kramárž pomagal slovenskemu klerikalizmu na noge. Ali spominjati se moramo, da — vse teče, tudi v zgodovini in politiki.

Kmalu po veliki mladočeški zmagi v 90 letih so si prišli v vodilnih dunajskih krogih na jasno, da se češke opozicije ne da streti z nobenim persekučnim sistemom in došlo je do ere Badenijeve, ko so se vršile prve resne priprave do ureditve jezikovnega vprašanja na Češkem. Pri teh pripravah je igral dr. Kramárž s svojim obilnim znanjem in temeljitim poznavanjem narodnih in administrativnih razmer na Češkem veliko in važno ulogo. Uspeha sicer ni imelo to delo takrat in ne bode ga imelo tako hitro sedaj, ko se ponavlja: ekspanzivnosti tako močnega naroda kot so danes Čehi, se ne da stlačiti v paragrafe. A dr. Kramárž je bil vedno glasnik narodnega sporazuma na Češkem, poznavajoč dobro škodo sedanjih anarhističnih razmer za svojo ožjo in širšo očetnjo. Zahteval je pa sporazum enakega z enakim — in za to ga obrekujejo Nemci, da hoče ta sporazum — razbiti.

In dr. Karel Kramárž je oče novoslovanskega gibanja. L. 1907 je zopet močnejše oživila na Ruskem in Poljskem slovanska misel. Iz Rusije je došel nasvet, naj bi se sklical slovanski shod v Prago; v dunajskem parlamentu se je sestavil pripravljalni odbor, v katerem vidimo tudi Slovenca Hribarja. Dr. Kramárž je sestavil program in dal novo podlago za zbliževanje slovanskih narodov na sovenskem shodu v Pragi; glavna ideja je enakopravnost vseh slovanskih narodov, svoboda vsakogar izmed njih za kulturni in gospodarski razvoj; proglasil je dr. Kramárž tudi, da naj ostanejo sedanje državne meje nedotaknjene... O bojih in uspehih tega gibanja, ki ima svojo bodočnost, smo v našem listu veliko pisali in poročali.

Dr. Karel Kramárž je bil v ostalem vedno odkrit prijatelj in podpornik naših narodnih teženj in zahtev v dunajskem parlamentu in na dunajskih visokih in najvišjih mestih. Ima na Slovenskem dosti osebnih in političnih stikov, uživa povsod gotovo kot mož-značaj, kot slaven voditelj bratskega češkega naroda in kot učenjak najodkritosrčnejše simpatije. Njegove politične ideje so prodrle tudi k nam in med njegovimi častilci je premnogo naše mladine, katere vidi v njem vzor politika, potrebnega malemu in tlačnemu narodu — živečemu v toliki duševni apatiji kakor mi Slovenci. Med gratulanti njegovimi k današnji petdesetletnici smo gotovo vsi člani narodne stranke, želeč mu še mnogo, mnogo dela in uspehov polnih let!

Janko Lešničar.

To- in onstran Sotle.

»Slovenec« je priobčil minulo sredo članek o »hrvaški politiki«, pisan boja na Hrvaškem. Članek obsoja tam z znanimi — prav močno po denuncijantstvu dišečimi — frazami hrvaško-srbsko koalicijo in piše potem o novi krščansko-socialni stranki na Hrvaškem, ki se je židovskim in krščenim Frankovim pristašem na ljubo nadela ime »Stranka prava«. »Kaj je njen cilj? Zedinjena, samostojna in enakopravna Hrvaška, ki bi obsegala vse hrvaške pokrajine ne izvzemši slovenskih. Stojč na stališču hrvaškega državnega prava ti moške pametno in upravičeno ne priznavajo nikake srbske (!) paritetne na hrvaškem teritoriju. In ker dalje z Madžari uvidevajo največjo zapreko zjedinitvenja, zato so odločni antinagodbeniki. Moč za vztrajen naroden boj hočejo črpati iz krščanske

sile in zato vse svoje delo upirajo na stališče pozitivne religije...«

Znano je, da je stari Frank navzlic svoji »poštenosti in edino opravičeni državnotvorni politiki« (piše »Slovenec«), paktiral z Wekerlom in Rauchom. To se je izvedelo in dalo njegovi stranki smrten udarec. Kasneje so se frankovci združili s takrat slabimi in brezpomembnimi klerikalci (ti pošteni čujejo na Hrvaškem na ime furtimaši) in proglasili svoj program tako, kakor piše zgoraj »Slovenec«. Prišle so volitve v hrvaški sabor, tekom katerih je vlada natiem podpirala te radikalne hrvaške franko-furtimaške patrijote, in ti so se seveda tudi primerno oddolžili. Pred nekaj dnevi se je šlo zato, da bi ne bil izvoljen v saboru predsednikom kak vladinovec, torej zastopnik od franko-furtimašev boja toliko sovražnih nagodbenjakov in Madžarov. Hrvaško-srbska koalicijska je hotela v ta namen doseči sporazumno postopanje vseh nevladnih strank — a klerikalci so postopali tako, kakor postopajo pošteni, ki »črpajo iz krščanske sile« in »pozitivne religije« svoja politična načela to- in onostran Sotle: ne le, da se niso hoteli udeležiti skupne akcije, temveč so tudi izostali od glasovanja in nagovorili k temu še pravaše iz stranke milinovcev; in za predsednika v hrvaškem saboru je izvoljen vladin kandidat dr. Neuman, ime, ki diši zelo po židovstvu.

Držimo se še nadalje »Slovenca«, ki končuje navedeni članek tako-le: »Jako tolažljiv je pojav, ki je zlasti zadnji čas z večjo silo začel kipeti na dan in pridobivati vedno več iskrenih somišljenikov: v mislih imam slovensko-hrvaško narodno (čitaj seveda klerikalno) edinstvo. Ne tje v en dan! Ne mi brez vas in ne vi brez nas. Ker smo en narod, istih zgodovinskih tradicij, istega kulturnega razvoja — ene vere in ene narodnosti, razvijati moramo isto edinstveno, skupno narodno politiko.« No da, tolažljiv je za naše klerikalce že pojav, da so hrvaški klerikalci na podlagi »pozitivne religije« začeli isto »narodno« politiko kakor Schusterschitz na Dunaju. Ni tudi dvoma, da bodo dobili hrvaški politični goljufi v kutah precej iskrenih somišljenikov med enako uniformiranimi brati in barantači z vero na Slovenskem: a Slovencev ne bo za tako črno skupnost nikoli dobiti, osobito ne s kulturno in gospodarsko zaostalimi hrvaškimi denuncijanti v franko-furtimaški stranki. **Naloga slovenskega in hrvaškega naprednega tiska je, da te mahinacije dosledno in odločno odkriva.** L.

Štajerske novice.

Za naše časnike! Izjave za naročitev »Slov. Nar.« prihajajo sicer prav pridno, vendar še pogrešamo marsikaterega, ki bi lahko naročil »Slov. Nar.« in s tem podprl razširjenje odločno narodnega in naprednega tiska na Sp. Štajerskem. **Pošiljite torej hitro še zaostali svoje izjave, da se olajša tudi delo upravi »Slov. Naroda«!**

Na naslov okrajnih šolskih svetov pol. okraja Celje. Nekaj časa sem opazuje učitelstvo, da se sicer razpisujejo učiteljske službe, a službo dobi le ona učiteljska oseba, ki razpisano mesto suplira. Poznati je v tem skoro že sistem! Kako pa pridejo starejši učitelji in učiteljice, ki se trudijo po stranskih, zapuščenih vaseh že po 10 let, do tega, da se jih na ljubo raznim sladkomilim mamicam, stricem in menda tudi celo botram, prezira, a mesto njih nastavlja komaj izpitane učne moči? Nismo nevoščljivi, a zahtevamo odločno, da se spoštujejo in upoštevajo tozadevne postavne določbe! Udomačila se je neka prav prefrigana, a tudi umazana navada: iz obilice prošnikov se vzame domača suplentka, a zraven v terno dve »slamnatii« imeni, da dež. šol. svet ne pride v skušnjavo! In tako pridejo stari prošniki, četudi izmečejo pol mesečne plače za koleke, slehernikrat pod mizo. Ravno sedaj se zopet kuha nekaj podobnega; zopet bodo izvalili tolikointolikim učiteljicam kronice za koleke iz žepa, dasi je vse naprej določeno! V tem gnilem sistemu si ne bomo prijatelji; zahtevamo čvrste remedure!

Svojo »čitalnico« si snujejo klerikalci pri belem volu po Novem letu. Kakor poroča »Slovenec«, osnujejo tudi »slovensko(?) katoliško(!!)« politično društvo za Savinjsko dolino!

Sodomitstvo. Hlapec Franc Stopnik iz Šmarjete pri Celju je bil v hlevu zasačen od oskrbnika, ko je izvrševal zločin po § 129 a. Izročili so ga tukajšnji okrožni sodniji.

Silvestrov večer v »Narodnem domu« v Celju, za katerega se vrše že pridno priprave, bo v resnici nekaj izvanrednega. Enodejanka »V civilu«, nastop pevskega zbora, celjska narodna godba, šaljivi prizori. Najbolj razvajenim bo ugajal, v veselju in zadovoljstvu si bomo voščili srečno novo leto.

Vsiljivi nemškutarski trgovci v Celju. Te dni je delil neki fantič v Trnovljah pri Celju v slabi slovenščini sestavljene reklamne letake za nemško specerijsko trgovino Hans Wogg v Celju. Zanimivo je, da na teh letakih ni navedene niti tiskarne niti ni imel dotični fantič najbrž kolportážnega dovoljenja. Tiskovna oblast je pri tiskovinah drugače zelo natančna. Kako, da se ne briga tudi za tiskovine, ki jih rabijo Nemci? Hans Wogg s temi letaki ne bode opravil veliko, ker vedo trnoveljski kmetje prav dobro za slovenske specerijske trgovine v Celju, ki so dobro upeljane in založene z najboljšim svežim blagom. Iz cele stvari se vidi, kako so vsiljivi in nadležni celjski nemškutariji, kateri drugače nimajo za Slovence nobene dobre besede.

Nemška netaktnost in brezobzirnost se ne more zadržati niti pred veličanstvom smrti. O priliki smrti tukajšnjega trgovca Rakuscha se je slovenske trgovce, ki so stali drugače celo v trgovskih stikih z Rakuschem, popolnoma prezrlo pri razpošiljanju naznanil. Zaradi tega se ti včeraj pogreba niso udeležili. Ne vemo, če bi bil ranjki Rakusch zadovoljen s tem počenjanjem svojih netaktnih uslužbencev?

Učiteljsko društvo za brežiški in sevniški okraj ima dne 6. januarja 1911 ob pol 11. uri dop. na Vidmu svoj občni zbor po sledečem vzporedju: 1. Čitanje zapisnika. 2. Društvene zadeve. 3. Poročilo predsednika o društvenem delovanju lanskega leta. 4. Poročilo blagajničarke o stanju društvene blagajne in volitev treh pregledovalcev računa za leto 1910. 5. Predavanje. 6. Želje in nasveti. — Odbor.

Šoštanj — mesto? Občinski svet v Šoštanju je soglasno sklenil potegovati se za povzdigo trga v mesto. Poštno ravnateljstvo kakor tudi finančna deželna oblast so že odobrile ta načrt; istotako tudi ministerstvo notranjih zadev.

Z bodalcem. Pred nekaj dnevi je na cesti v Rogatcu nastal prepir med bratoma Jakobom in Matijem Plavčakom in Alojzom Dolšekom. Jakob Plavčak je potegnil bodalce in ga sunil Dolšek v obraz in v desno roko. Oba sta težko poškodovana. Jakoba Pavčaka so izročili okrajni sodniji v Rogatcu.

Promocija. 22. t. m. je bil promoviran na graški univerzi g. Herbert Kartin doktorjem prava.

v Dober „kšeft“. Posestnica Jožefa Potočnik v Leskovcu (v Halozah) se je pečala že dalje časa s tem, da je nakupovala „slivovico“ v neki ptujski žganjarni, slatinsko flašo za 1 K 40 v in potem isto prodajala kot lastni pridelek po različnih hišah za 2 K 40 v. A sreča je opoteča; temu dobremu „kšeftu“ je napravil konec ptujski redar Martinc, ki je Potočnikovico zasačil v Ptuj pri barantanju in jo „predstavil“ oblasti.

v Iz Konjice. Minulo sredo je pripravil ubožnim otrokom obeh ljudskih šol božičnico ravnatelj Windischgraetzovih posestev Janez Clarici v svojem stanovanju. Obdarovanih je bilo 64 otrok z zimskimi oblekami in pecivom. Prisrčna hvala!

v Iz Slovenjgrada. Pred kratkim so prinesli k župniku Pečniku v Podgorju mrliča, da bi ga pokopali. Toda kuharica župnikova jih je odgnala, češ da so šli gospod k dekanu v Staritr. Ko župnika ni bilo nazaj, se je oglasil bojda nek pogrebec in rekel: „K babam so šli!“ In mrliča so spravili v cerkev do drugega dne! Lepe razmere!

v Iz Slovenjgrada. V zadnjem „Slov. Gosp.“ je bil tukajšnji učitelj g. Runovec na nesramen način napaden, ker ni preprečil, da je njegov polnoletni sin, bivajoč v tujini, izstopil iz katoliške cerkve. Dopisnik pravi, kako se še more zaupati nadalje takšnim učiteljem itd. Pripomnim, da je g. Runovec tukaj in v celem okraju jako priljubljen, kot izvrsten pedagog splošno poznan in tudi priznan. Budalost je torej, ako se zaradi tako malenkostnega čina, katerega stori sin, za katerega pa oče nikakor ne more biti odgovoren, napada slednjega in posebno še učiteljstvo sploh, katero edino stori dandanes na polju omike in narodne izobrazbe stokrat toliko kakor vsa črna internacionala skupaj. Za koliko hudodelstev bi potem morali mi vašega škofa na odgovornost klicati zaradi činov storjenih od duhovnikov osobito na Sp. Štajerskem (n. pr. slučaj Šorn). Najbolje bi bilo za dopisnika v duhovniški suknji, da ne bi takih budalosti več pisaril in bi raje pometal pred svojim pragom. Razumete g. župnik? Sicer pridejo pikantne stvari od Vas na dan.

v „Narodna čitalnica“ v Slovenjgradu ima svoj letni občni zbor dne 30. grudnia 1910 zvečer ob 7. uri v gostilniških prostorih Narodnega doma v Slovenjgradu. Vzpored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo

tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. Ker se bode tokrat sklepalo o važnih društvenih zadevah, se pričakuje od strani članov polnoštevilne udeležbe. Odbor.

v Kamenski fantje so imeli včeraj plesno zabavo v gostilni g. Ficka na Kamensčaku pri Ljutomeru. Vabilo smo dobili za sobotni list prepozno in ga torej nismo mogli priobčiti.

v Imenovanje. Imenovana sta za ministerjalna tajnika v ministerstvu za uk in bogočastje okrajni komisar pri štaj. namestniji dr. Ervin Lauppert pl. Peharnik in okrajni komisar pri deželni vladi dr. V. Schwegel.

v Iz pošte službe. Imenovani so za poštne oficijale gg. poštni asistenti: Ivan Kranjc v Radgoni, Paul Marčič v Gradcu, Karl Pšeničnik v Zidanem mostu in Jaroslav Novotny v Mariboru. — Orožniški tit. stražmojster Franc Ječel od Sv. Trojice v Slov. gor. je imenovan za poštne asistenta in prideljen poštnemu uradu v Zidanem mostu.

v Zahvala. Podpisano šolsko vodstvo v Ptujski okolici izreka požrtvovalni in trudoljubivi gđ. Mariji Luknar presrečno zahvalo za izročeno vsoto K 102'40, katero je nabrala med ptujskimi Slovenkami in Slovenci vseh slojev v nakup gradiva za ženska ročna dela in raznih učil ubogim otrokom. Bog povrni nabiralatelj in vsem darovalkam in darovalcem. Ivan Kankler, šolski vodja.

v „Slovenska čitalnica v Mariboru“ priredi dne 31. decembra v veliki dvorani Narodnega (pri pogrnjenih mizah) „**Silvestrov večer**“, ki obeta mnogo zabave. Na vzporedju so moški in ženski zbori, solospjevi, šaljivi spevi in ples. Med posameznimi točkami in pri plesu igra godba na lok. Vstopnice dobijo od 7. ure naprej na dan vesele v čitalniški sobi člani brezplačno, nečlani plačajo 1 K — obitelj 2 K. — Začetek ob 8. uri zvečer.

v Iz Maribora. Občni zbor tel. društva „Mariborski Sokol“ se vrši v sredo dne 11. prosinca 1911 v sokolski sobi v Narodnem domu. Razen članov vabi odbor k temu zborovanju vsakogar, kdor se zanima za vsestransko sokolsko delo našega društva.

v Iz Maribora. Pred okrožno sodnijo sta stala 22letni Janez Sagadin, posestniški sin v Slovenji vasi in ravno toliko stari Janez Rožman, posestniški sin v Št. Kunigundi. 12. tm. je nastal v neki gostilni v Slovenji vasi prepir med obtožencema na eni strani in med fanti Jožefom Damincem, Francom Žunkovičem in Martinom Lahom. Kmalu pa sta Sagadin in Rožman odšla in se zunaj dogovorila, počakati fante in jih preteptati. Oborožila sta se vsak z eno ročico. Ko so fantje prihajali, sta jih res napadla in začela preteptati. Vsled tega je dobil Daminc dve težki poškodbi na glavi; pretresli so se mu možgani in spodnja čeljust mu je bila strta. Žunkovič in Lah sta dobila manjše poškodbe. Okrožna sodnija je prisodila Sagadinu 8 mesecev in Rožmanu 6 mesecev ostrega zapora.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

KOMBINACIJE O SESTAVI NOVEGA KABINETA.

Dunaj, 27. decembra. Tukaj so razširjene vesti, da se takoj po Novem letu dokončajo pogajanja za zasedanje novega kabineta. Novi kabinet bo za prvo samo provizoričen. Govori se o tem, da bo predsednik poštno-hranilničnega urada dr. Schuster imenovan za finančnega ministra. Kot poljedelski minister pride zlasti v poštev sedanji sekcijski šef v poljedelskem ministerstvu Popp, nadalje se zatrjuje, da bo dosedanj ravnatelj severnih železnic Bahns imenovan za železniškega ministra. Poljskega ministra-krajana bo nadomestoval Poljak Posner. Ta kabinet bo imel več ali manj uradniški značaj. Pozneje pa se namerava istega zamenjati z definitivnim kabinetom, katerega sestava pa bo odvisna od tega, s kakim uspehom bodo končale češko-nemške upravne konference, ki se prične še ta teden v Pragi. Ta drugi kabinet bo potem povetini parlamentarni.

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE BJÖRNSONU V RIMU.

Rim, 27. decembra. Na fasadi palače na Piazza Barberini, v kateri je nekaj let stanoval Björnson in v kateri je spesnil poleg kralja Sigurta tudi še druge krasne pesnitve, se je odkrila spominska plošča. Pri tej priliki je norveški poslanik govoril o ljubezni in naklonjenosti Björnsonovi do Rima.

K POLITIČNEMU POLOŽAJU.

Dunaj, 26. dec. (Pos. poroč. »Nar. Dnev.«) V čeških in jugoslovanskih političnih krogih se sodi, da bode tudi tretje Bienerthovo ministerstvo uradniško, to pa v prvi vrsti zaradi tega, ker bode treba dobiti večino v parlamentu, najsi bode že

kakršnakoli, za finančne predloge in nove izdatke za vojno in mornarico. Nemško-češki spor pride v poštev šele na drugem mestu, o kakih jugoslovanskih postulatih pa se niti ne govori. Glede nemško-čeških pogajanj se utegne doseči kakšen provizorij ako pa se tudi tega provizorija ne bo dalo dograti, pa morda ne pride za sestavo novega ministerstva niti Bienerth vpoštev temveč kak odločen konservativec, ki bo sestavil trajno uradniško ministerstvo. Govori se o grofu Stürgkhu.

VLOM V TURŠKO POSLANIŠTVO V SOFIJI.

Sofija, 27. decembra. 24. decembra zvečer so vdrli neznani tatovi v arhiv tukajšnjega turškega poslanštva. Tam mislijo, da so tatovi iskali dokumente, ki bi bili v zvezi s sklenjeno turško-rumunsko vojno konvencijo.

NOV AVIJATIŠKI SVETOVNI REKORD.

Los Angeles, 27. decembra. Avijatik Hoxey je dosegel pri tukajšnji avijatiški tekmi višino 11.474 čevljev in s tem gde višine vzletov nov svetovni rekord.

VESTI O ODSTOPU GROFA AEHRENTHALA.

Dunaj, 27. decembra. »Reichspost« poroča, da bode minister za zunanje zadeve grof Aehrenthal v najkrajšem času odstopil. Kot njegovega naslednika se imenuje avstrijskega poslanika v Peterburgu, grofa Berchtholda, kateremu se je posrečilo v zadnjem času zboljšati razmerje med Avstrijo in Rusijo. Bližnje potovanje grofa Berchtholda v Berlin je v zvezi s to spremembo.

Peterburg, 27. decembra. (C. kr. avstr. Kor. biro.) V tukajšnjih diplomatičnih krogih je razširjeno prepričanje, da se Nemčija trudi doseči sporazum med Avstrijo in Rusijo(?). S tem(?) je tudi v zvezi potovanje grofa Berchtholda v Berlin. Grofa je smatrati za bodočega avstr. ministra zunanjih zadev. Istočasno se pripravlja sporazum med Anglijo in Nemčijo.

ZASEDANJE DELEGACIJ.

Budimpešta, 26. decembra. Delegacije, ki se snidejo jutri v Budimpešti, imajo dovoliti le 3mesečni provizorij za skupni proračun. Jutri popoldne se vrše plenarne seje delegacij.

Nov izbruh Etne.

Catania, 27. dec. Danes od pol 4. ure zjutraj se vale iz Etne veliki črni oblaki in leti kvišku žareče kamenje. Ognjeni žar odseva daleč naokoli.

Demonstracije proti konfekcijonarjem.

Dunaj, 26. dec. Ker so konfekcijonarji sklenili, da jim ne zvišajo plač, je sklenilo 10 tisoč krojaških pomočnikov in 2 tisoč krojaških mojstrov, ki delajo za konfekcijonarje, stopiti v stavko. Včeraj so priredili pred nekaterimi konfekcijonarji demonstracije.

Železna metla na Portugalskem.

Lizbona, 27. dec. Preiskovalni sodnik je odredil aretacijo proti več bivšim ravnateljem portugalske zemljiške kreditne banke v Lizboni. — Zaprtih je tudi več kasirjev in blagajnikov. 12 zaprtih upravnih svetnikov je bivših ministrov.

Moderne parlamentarne navade v Turčiji.

Carigrad, 26. dec. Včeraj je došlo pri razpravi o naknadnih kreditih za varstvo proti kolari do razburjenih nastopov v zbornici. Minister za notranje zadeve Talaat bej je imenoval mladoturka İsmeta propalico, kar mu je ta vrnil s šuftom. Afera bo imela resne posledice, ker grozi Talaat z odstopom.

Železniška nesreča na Angleškem.

London, 26. dec. Železniška nesreča pri Kirkby Stephenu je imela resnejše posledice ko so naznaila prva poročila. Prva dva vozova sta se prišla skupaj in začela goreti. Zgorelo je 9 oseb.

Rudniška nesreča v Boltonu.

London, 26. dec. Dosedaj so spravili iz Praetorial-jame v Boltonu 150 mrličev. Od ostalih 200 rudarjev se ne bode dalo rešiti niti jednega.

Roparski uboj na sveti večer.

Bern, 26. dec. Na sveti večer so našli v Herzogovi ulici starejši zakonski par, po imenu Hirschi, v svoji manzardni sobici umorjen. Morilec je starca napadel s sekiro in nožem, vzel, kar se je dalo vzeti, in je potem zažgal opravo, da bi zatrl sledove umora. Od zločinca še ni nobenega sledu.

Vojna med Kitajsko in Japonsko?

Petrgrad, 26. dec. Med Kitajsko in Japonsko je nastalo zelo napeto razmerje, ki diši zelo po vojni. »Rječ« poroča iz Vladivostoka, da tam mislijo, da se prične spomladi vojna med Kitajsko in Japonsko.

LISTEK.

Tasi Kondelik in zet Vejvara.

41

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

Potem pa je glavna stvar: kaj poreče k vsemu temu Kondelik? In kaj se bo z njim zgodilo? Ali pojde tudi on z njo? Ali ostane v Pragi? Brez nje? Moj Bog, to je ravno tako, kakor bi ga zapustila na kakem pustem otoku! Gospej Kondelikovi se je vsled tega kar vrtelo v glavi. Da je ni izgubila, da ni opustila misli na deželo takoj v začetku, je bila zasluga edinole tete Katinke, ki ni odnehal in katere vedna pesem je bila: Beti, ti moraš ven.

»In kaj Kondelik?« je menila gospa Kondelikova boječe.

»Kaj Kondelik!« je ponovila Katinka. »Spremi te tja!«

»In potem?« je preplašeno pogledala gospa Kondelikova.

»Pojde zopet domov.«

»In jaz?«

»Ostaneš tam.«

»Sama?«

»Jaz pojdem s teboj. Pravzaprav pa tvojega moža pri tem ne potrebujemo.«

»Bojim se z njim govoriti o tem.«

»Jaz bom z njim govorila«, je rekla teta odločno.

»Ne, Katinka«, je prosila gospa Kondelikova, »to ne! Rekel bi, da je vse to zmenjeno. Sama mu povem.«

»Dobro, Beti«, je privolila Katinka. »Toda ne odlašaj dolgo. Poiskati mora stanovanje, veš, to mora napraviti Kondelik, on je mož in oče. In kar najprej, drugače ne bo našel pripravnega. Vse urediti, zgovoriti se. In kakor hitro ga dobi, in ko postane malo bolj gorko, da vzdržiš, pojdemo. — Medtem si zapisuj, kaj moraš imeti neizogibno s seboj, da ničesar ne pozabiš. Sicer pa ne pojdemo v Avstralijo. Ako boš pozneje še kaj potrebovala, ti pošlje Kondelik po pošti.«

»Veruj mi«, je rekla gospa Kondelikova bojazljivo, »tako nekako tesno mi je. Ubogi Kondelik! Sam bo moral biti tu! Veš, kako je name navajen.«

»Saj bo imel Katinko. Ta bo kuhala, pospravljala, varovala«, je govorila Katinka odločno kakor general.

»Da bi bilo že konec tega«, je vzdihnila gospa Kondelikova. »Meni se zdi, Katinka, da se ne bom potem več vrnila.«

Teta Katinka je zamahnila z roko, kakor da se ji ne bi zdelo vredno odgovarjati. In rekla je precej trdo:

»Ako se ne pogovoriš kmalu o tem s Kondelikom, mu bom vendarle jaz sama povedala.«

Gospej Kondelikovi je bilo v tem trenutku, kakor bi ji naznanjali smrt. Povesila je glavo, in ker se ni mogla izogniti, je rekla udano:

»Torej jutri spregovorim o tem s Kondelikom.«

»No, slednjič«, je odgovorila Katinka zadovoljno.

XXIV. Mojster Kondelik »soglaša«.

Takrat, zvečer onega »jutri«, ko je gospa Kondelikova sklenila, da s soprogom spregovori, se je vrnil mojster domov v najboljšem razpoloženju. Ta pomlad je bilo topla, dnevi so se daljšali, mojster je imel v žepu nekoliko sprejetih proračunov za slikanje novih hiš — skratka, sezona se je začela in veliko obljubljal. In kakor da bi se bili stavbeniki zmenili, da mu napravijo to tako, da mu ne bi glava počila, da ne bo imel vsega naenkrat. V nekaterih hišah se bo lahko začelo delo že po nedelji, v drugih se bo začelo s snaženjem, zopet druge bodo kar najprej pod streho, in tako se razdeli to na celo poletje do jeseni.

Mojster je žvižgal in stopil v hišo. Ničesar, prav ničesar ni slutil. Niti najmanjša misel ga ni vznemirjala.

Gori je bila Katinka. Prišla je že pred eno uro, vsa radovedna, »kaj je Kondelik povedal«. Dobila je gospo Beti samo doma in je zvedela od nje, da je gospa odložila to na večer, ko ne bo imel stari skrbi in dela.

»Veš, Katinka, podnevi je Kondelik včasih zelo nejevoljen in nestrpljiv. Jaz sem s tem počakala, da ga bom imela dobrega doma, ko bo že sezut in ko mu ne bo treba nikamor iti.«

»To je ravno prav«, ji je odgovorila Katinka. »Jaz bom tu ostala, počakam, kaj bo.«

Gospa Kondelikova se je ozrla nanjo v zadregi.

»Veš, Katinka, jaz mislim, da bi bilo skoro boljše, ko bi bila sama, jaz in Kondelik, in bi mu povedala med štirimi očmi, kakor pravimo...«

»Ne, Beti«, je rekla Katinka popolnoma mirno, »jaz vaju ne bom prav nič ovirala. Posedim tu pri vaju, to ni nič hudega, in navsezadnje ne bo škodilo, ako bo pri tem neutralna oseba. In če bi ti odnehal in ne bi vedela ne kod ne kam, tedaj ti ne more moja beseda škoditi. Tu sem prinesla surovo maslo in kruh, in kozarec piva mi morda tudi daste, kaj?«

»Le maži, le, Katinka, ako hočeš«, je odgovorila gospa Kondelikova, ki je dobro vedela, da se Katinke sedaj ne odkriža.

Katinka je odložila plašč, sedla in govorila, medtem ko je gospa prinašala večerjo za soproga.

In sedaj je prišel mojster Kondelik.

»I, glej, glej, Katinka!« je zaklical na pragu. »Ravno danes sem mislil, kdo bi bil tretji, da vržemo »šestico«. Tu jo imamo.«

»Ravno prav nas je, ravno prav«, je pritrdila gospa in je nekaj mešala v skledici. In skoro smilil se ji je mož. Tako dobre volje se je vrnil, veselil se je »šestice« in sedaj ga ona napada s takim nezaslišanim predlogom.

»Poglej no, mati, poglej«, je spregovoril mojster zadovoljen in je pogledal v skledo. »Danes si zadela. Izrezano meso! To bo imenitno!«

»Res je, in s svežim drobnjakom«, je pripomnila gospa Kondelikova. Postala je še bolj otožna, in otožnosti se je pridružila tudi zadrega. Ali se ne zdi, da ga hoče z vsem tem, kar ima rad, pridobiti zase?

In že je omahovala v svojem sklepu, že je sklenila, da to že odloži, odloži na »jutri«. Tu se je ozrla na Katinko in sapa ji je zastala. Kakor bi bila uganila, kaj se z gospodinjo godi, je sedela tu Katinka, nabita kakor puška, pripravljena k strelu. Ni bilo izključeno, da začne sama, ako bi gospa Kondelikova odlašala.

Zato je gospa po večerji, ko je pospravljala z mize in ko je videla, da brska mojster v predalu pod zrcalom, da išče karte, sklenila, da razloži vso stvar. Zakaj kakor hitro bi bil mojster razdal karte in bi jih vzeli v roko, ne bi mogla potem več z njim govoriti.

»Stari«, je začela z mirnim, tihim glasom, »predno začnemo igrati, bi rada spregovorila s teboj par besedi...«

Mojster se je obrnil.

»Kaj pa se je zgodilo?«

»No nič se ni zgodilo, stari«, se je gospa silila, da bi se nasmehnila in govorila v veselem tonu, čeprav ji je bilo grlo kakor stisnjeno. »Samo vprašati sem te hotela, kaj bi dejal, ako bi za nekaj časa odšla?«

Celi dan si je gospa Kondelikova v duhu formulirala čisto diplomatično razlago, kako privede starega počasi kakor na niti k jedru svojega namena, da ne bi mu preostajalo nič drugega, kakor prikimati, toda sedaj, ko je prišel odločilni trenutek, se je zmedla.

»Ti hočeš oditi, mati?« je izbuljil mojster oči. »Kam pa, prosim te, in čemu pa?«

Gospa je videla, da je bil njen napad preveč hiter, Kondelikova osuplost jo je spravila iz ravnotežja. Toda ni si mogla pomagati, kar se je začelo, to mora biti tudi dokončano. Gospa ni pogledala tete Katinke, ki je sedela kakor na trnju, toda dobro je čutila na sebi njen vzpodbujajoči pogled.

»Da ti to kratko povem«, se je ohrabrila gospa Kondelikova, »in ne bo mi treba tudi mnogo govoriti, veš v kakem položaju sem, in mislim, da bi bilo dobro zame, stari, ako bi bila poleti kje na kmetih. Hotela sem ti že davno povedati, stari, in veš, ne gre se tu toliko zame, kakor za bodoče — saj me razumeš, stari. In kaj praviš ti k temu?«

Mojster ni odgovoril niti besedice. Napravil je par negotovih korakov k mizi. Prsti na levi roki so se mu razprostrli in karte, ki jih je držal, so se mu vsule na mizo.

»Kaj pravim k temu?« je spregovoril zateglo. »Mati, kaj k temu pravim? — No, da je to čudovita misel, punca, da sem vsled tega ves zmešan.«

»Toda čemu pa, Venceljček«, se je oglasila teta Katinka. »Ker hoče iti na svež zrak v svojem položaju? Ali je to tako čudno?«

Mojster Kondelik je obrnil oči od svoje soproge in se je ozrl na Katinko. Njegov pogled, kakor je gospa Kondelikova sodila, je pričal, da mojster ugiblje, v kateri glavi se je porodila ta »čudovita misel«, kakor je rekel.

»V položaju, v položaju!« je ponavljal za Katinko. »Kaj mi vedno govoriš o položajih, tetka? Jaz ne morem biti v njih, to se razume! V takem položaju je pol Prage in zato mislim da — —«

Čudno, Katinka je vzdržala Kondelikov pogled dolgo časa, potem pa je odvrnila, kakor bi se branila:

»Kaj tako buljiš vame z očmi, Venceljček? — Tvoja žena hoče iti na kmete, Venceljček, in jaz to popolnoma odobravam. In tudi ti boš odobral, Venceljček, ko ti vse pove. Da boš vedel, to ni zaradi zabave.«

Mojstra Kondelika so Katinkine besede nekako zmedle. Torej ne vleče veter odtod? Obrnil se je k ženi in je vprašal:

»Kaj pa se je pravzaprav zgodilo, mati? Kako naj to razumem?«

Gospa Kondelikova, rdeča kakor črešnja, je šla okoli mize, prišla je soproga nežno za ramo in je odgovorila skoro jokaje:

»Stari, povem ti kratko: tuka j ne bi tega preživela. Da, bojim se, da ne bi niti dočakala. — Toda, če praviš, da nočeš — dobro, torej ne. Pa ostanem doma, potem pa naj se zgodi, kar hoče, jaz ne morem za to...«

To je bilo vse, kar je še mogla povedati, za nadaljni boj ni imela več moči. In potem, da bi se morda izognila njegovim ugovorom ali pojasnilom, je vsa zmešana prišla predmet, ki je ležal najbližje in hitro odšla v zadnjo sobo. Bil je zadnji čas. Ko je zaprla za seboj vrata, se je zaslislalo, kakor bi se kdo useknil. Mojster Kondelik je dobro vedel, kaj to pomeni, če se žene usekujejo.

»Kaj pa je torej pravzaprav vse to?« je spregovoril na tak način, kakor bi ga bil kdo posvaril. »Ne razumem tega.«

Obrnil se je, kakor da bi hotel iti za soprogo.

Kakor bi ustrelil, je bila Katinka na nogah in ga je zadržala.

»Pusti jo, Venceljček, naj ji odleže, to ji ne škodi; toda da boš vedel, kaj to pomeni, ti torej vse povem.«

In sedaj je teta z zamolklim glasom, da ne bi Katinka v kuhinji slišala, mojstru razložila, za kaj se gre. Ako sta Beti in Pepica, to se pravi torej mati in hči, ob enem času v tako čudnem položaju, in ker je Beti razen tega po toliko letih in tako dalje — no tako, kaj pa je treba tu obširnih razlag?

»In tako, Venceljček«, je končala teta Katinka, »ne moreš drugega storiti kot reči da, da, da. Beti ne sme biti niti bolna niti žalostna in tudi v strahu ne sme biti — skratka, ravnaj pametno. Ali razumeš sedaj?«

V drugem slučaju ne bi mojster razumel, dolgo časa ne bi razumel teh ženskih zadev, toda Katinkina razlaga je bila tako natančna, da jo je moral razumeti. Zakaj Katinka je govorila tako prepričevalno in s povdarkom, da bi lahko rekli, da bere z lepaka.

In ko je Katinka čez nekaj časa pripeljala gospo Kondelikovo iz zadnje sobe, je rekel mojster, kakor bi ga bilo Katinkino predavanje hipnotiziralo:

»No, pa pojdeš, torej, mati, sedaj že s tem soglašam.«

Po teh besedah je sedel k mizi, vzela karte, da bi jih zmešal, toda takoj jih je zopet položil nazaj, prekrižal roki in vzdihni v obupu, ki je bil neizrečeno smešen:

»Samo — Jezus, Marija — kaj bom sam tu delal! Saj me boš zapustila kakor onega mladeniča na skali v gaju borovem...« (Dalje.)

Opozarjamo

na novo vrsto valjanih „Pekatek“ enako doma delanim za juho in prikuho. Vdobivajo se le v rumenih ovojih po 1/2 kg v najfinejših kakovostih z napisom in sliko:

„Štiri rumenjaki“

„Osem rumenjakov“.

Zahvala

Z izvanredno požrtvovalnostjo naših dobrotnikov bilo nam je mogoče pri božični slovenske okoliške šole v Konjicah obdariti 135 otrok s toplo obleko, obuvalom in pecivom; razven tega obdarila je presvitla kneginja Kristjana Windisch-Graetz 25 otrok naše šole.

Izrekamo tem potom vsem blagim darovateljem, posebno presvitli kneginji Windisch-Graetz, njega ekselenci prežvišenomu škofu dr. M. Napotniku in vsem darežljivim Konjčanom od blizu in daleč svojo najiskrenejšo zahvalo! — Zahvaljujemo pa tudi gospodično M. Pirnat za njen veliki trud in gospodu katehetu za proizvajanje slavnostne igre! Bog plati vsem!

Za krajni šolski svet: Dr. Ivan Rudolf.

Zanesljiv, vesten in izurjen

zidarski polir

ki bi bil ali oženjen ali prost, zmožen nemščine in slovenščine v pisavi in besedi, se sprejme z januarjem 1911 v službo v nekem štajerskem provinčnem mestu. — Ponudbo z zahtevkom plače se prosijo pod „Štajersko“ Anončni biro Edvard Braun, Dunaj I. Rotenturmstr. 9. 668 62

Prilika!

664 6-4

Prilika!

Nakup za božič in novo leto.

Največja izbira čevljev za gospode, dame in otroke, dalje gamaš, galoš, čevljev za turiste, za telovadbo in rokavice. — Kdor kupi blaga za 10 K, dobi par rokavic zastoj. — Odličnim spoštovanjem Štefan Strašek, Celje, Kovaška ulica 3.

Za zdravnike in penzijeoniste!

Krasno vilo

z vrtom in sadonosnikom — 5 minut od farne cerkve —, ki ima 4 lepe sobe, kuhinjo, pralnico, kabinet in klet, dá takoj poceni na več let v najem Posojilnica pri Sv. Barbari v Halozah. To stanovanje bi izvrstno ugajalo za zdravnika, kateremu se bi ne trebalo bati na 15 km naokoli nobene konkurence. 658 6-5

Druge slov. dežele.

Dr. Hegemann obtožen radi motenja vere. Propagator vsenemške misli, ljubljanski protestantski pastor dr. Hegemann ne straši samo po Kranjskem, temveč obiskuje tudi druge avstrijske kronovine, ter išče sredstev za svojo protiavstrijsko agitacijo. Da pri tem nikaj izbirčen v besedah in sredstvih, je dokazano. Zdaj ga je obtožilo državno pravdnštvo v Libercu zaradi motenja vere, katero je zakrivil v nekem svojem govoru. Tozadevna obravnava bo 28. tm. v Libercu.

v Protialkoholni shod duhovnikov se vrši 29. dec. v Ljubljani v hotelu „Union“. Radovedni smo, koliko izmed tisočev slovenskih duhovnikov se ga bo udeležilo.

v V gosposko zbornico je imenovan novi krški knezoškof dr. B. Kaltner.

Iz finančne službe. Kontrolor okr. finančne deželne blagajne v Trstu g. Viljem Stransky je imenovan ravnateljem c. kr. finančne deželne blagajne.

v Iz poštne službe. Poštni oficijal Friderik Berne v Celovcu je imenovan poštним kontrolorjem za Beljak.

v Žiga Vodusek pomiloščen. Odvetniški kandidat g. Žiga Vodusek v Ljubljani ki je bil radi septemberskih dogodkov obsojen na štiri mesece zapora, je bil na sveti večer pomiloščen. Ob pol 5. uri je prišla namreč v soboto popoldne iz Dunaja brzojavka, da se ima Vodusek takoj izpustiti iz zapora. Žiga Vodusek je bil v zaporu ljubljanskega deželnega sodišča že od 20. oktobra in bi prestal kazen 20. febr., ako bi ne bil pomiloščen.

v Nove izumljene slovenske igralne karte. Kakor slišimo, je „Prva slovanska tovarna igralnih kart“ v Ljubljani predložila posebnim izvedencem vzorce novega proizvoda slovanskih igralnih kart, za katere je opaziti veliko zanimanje.

Kranjski deželni poslanec Mandelj odložil mandat? Prišlo je na Kranjskem do resnega konflikta med klerikalci in deželnim poslancem Mandljem, čigar posledica je, da je poslanec Mandelj odložil deželnozborski mandat. — Klerikalci skušajo svoj notranji boj na vsak način prikriti in poslancu Mandlju pregovoriti, da še obdrži mandat. Nekateri izmed voditeljev pa hočejo zadevo poravnati na ta način, da bodo ponudili Mandlju ravnateljstvo deželne banke. V tem slučaju bi Mandelj itak ne mogel več biti deželni poslanec.

v Klerikalna „Gospodarska zveza“ v Ljubljani je odpovedala skoro vsem svojim uradnikom službo, izvzemši nekaterih! Kaj pa to pomeni?

v Novorojenčka umorila. Iz Celovca poročajo: Pri neki majorjevi vdovi na Khevenhüllerjevi cesti uslužbena 23 letna kuharica Eva Tavpe je dne 16. decembra povila deklico, katero je zavila v cunje ter jo skrila v omari. Njena gospodinja je začela sumiti ter je poklicala drugi dan zdravnika, ki je ukazal, da se Eva Tavpe z rešilnim vozom pripelje v porodišnico. Otroka so iskali in so ga šele dne 20. dec. našli mrtvega v omari. Dognano še ni, ali je prišel otrok mrtev na svet ali ga pa je mati umorila.

Pozor trgovci!

Najcenejši
reklamni koledarji

s torbico ali brez, z ogledalom
s tiskom in blokom, kakor tudi

== novoletne ==
razglednice

več vrst svilnati papir, cvetje,
perje in žica za cvetlice, okraski
za božično drevo, jaslice itd., po
najnižjih en gros cenah se dobi v

Zvezni trgovini v Celju.

Za novo leto

priporoča trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem

Goričar & Leskovšek, Celje.

Svilnati, barvani in krep papir v vseh barvah, podobice za jaslice, narajene jaslice, zlato peno, barvo za mah, perje za cvetlice, žico itd. itd.

Dopisnice za novo leto

v največji izbi po najnižjih cenah. — Okraski za božično drevo in umetne cvetlice. — Kasete, albumi za poezije, slike itd. v veliki izbi.

177 88-86

297 —40

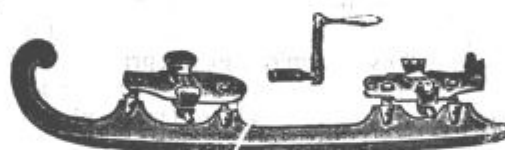
Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobijo v **Zvezni trgovini v Celju**. Velika zaloga najrazličnejših svetlih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

priporočam

Za
novo leto

DIE STIMME SEINES HERRN
TRADE-MARK.

gramophone

in slovenske plošče z najnovejšimi posnetki, nadalje pisala, drsalke, otroške sanke, samovare, čajne opreme ter vsakovrstne hišne in kuhinjske predmete, **stojala za božična drevesca.**

647—7

Peter Majdič, veletgovina „Merkur“, Celje

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Nagrobne

vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzojavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.